

საქმე #-----

**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

01 აგვისტო, 2018 წელი
თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის

მოსამართლე **ნინო ელიეშვილი**
სხდომის მდივანი **სოფიკო უგრეხელიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ც-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - მ----- დაბადებული 1-----
საქართველოს მოქალაქე, პირადი #----- დაოჯახებული, უმაღლესი
განათლების მქონე, ნასამართლობის არ მქონე, რეგისტრირებული და
ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----

კვალიფიკაცია:

**საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 126-ე მუხლის 1¹-
ლი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით** - ცემა და სხვაგვარი ძალადობა მინდობით
აღსაზრდელის მიმართ, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი
გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი
წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ.

სხდომის სახე - ღია.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

2----- დაახლოებით 19:00 საათზე, ქ-----
მინდობით აღმზრდელმა, მ-----, სცემა მინდობით აღსაზრდელი
არასრულწლოვანი მ----- კერძოდ, ჯონი დაარტყა ფეხებში
რამდენჯერმე, ასევე მოქაჩა თმა ძლიერად. აღნიშნული ქმედებებით მ-----
----- განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი.

მ----- ქმედებით მ----- მიაღგა ფიზიკური და მორალური
სახის ზიანი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლომ მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს
მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა მ-----
დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის
გამოტანისათვის.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ არსებითი განხილვის სხდომაზე
მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან მხარეებს ისინი არ გაუხდიათ
სადავოდ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე
მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ
პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

მ----- მიერ ცემა და სხვაგვარი ძალადობა მინდობით აღსაზრდელის
მიმართ, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ
მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით
არასრულწლოვნის მიმართ, დასტურდება სისხლის სამართლის საქმეში
არსებული, პრეიუდიციული მნიშვნელობის მქონე შემდეგი
მტკიცებულებებით: დაზარალებულ მ----- ჩვენებით, მოწმე ს-----
----- ჩვენებით, თვად ბრალდებულ მ----- ჩვენებით, პაციენტის
სამედიცინო ბარათით და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებათა
ერთობლიობით, რასაც ეთანხმება თავად ბრალდებულიც.

ამდენად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტის შესაბამისად, ერთმანეთთან
შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით,
სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ მ----- ჩაიდინა:

ცემა და სხვაგვარი ძალადობა მინდობით აღსაზრდელის მიმართ, რამაც
დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით
არასრულწლოვნის მიმართ, დანაშაული გათვალისწინებული
**საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 126-ე მუხლის 1¹-ლი
ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით.**

3. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის
საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად,
სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4

ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზნებს წარმოადგენს სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავეს რესოციალიზაცია. ზემოხსენებული მუხლი წარმოადგენს სასჯელის კერძო და ზოგადი პრევენციის ერთობლიობას. კერძო პრევენციის მიზანია მსჯავრდებულის მიერ მომავალში ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება მისი რესოციალიზაციის გზით, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების გაფრთხილებას, რომ დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში მათ მიმართაც მკაცრი სასჯელი იქნება გამოყენებული სახელმწიფოს მხრიდან.

მ----- მიმართ სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის როგორც შემამსუბუქებელ, ისე დამამძიმებელ გარემოებებს, ასევე დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, კერძოდ, სასამართლო ითვალისწინებს, რომ მ----- არ არის წარსულში ნასამართლევნი და აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს.

ამდენად, ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, მ----- მიმართ უნდა იქნეს გამოყენებული სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, მის მიერ ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავეს რესოციალიზაციას.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

და ა ა დ გ ი ნ ა:

მ----- ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 126-ე მუხლის 1¹-ლი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 1 500 (ათას ხუთასი) ლარის ოდენობით.

მსჯავრდებულ მ----- მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმდეს და გირაოს თანხა დაუბრუნდეს გირაოს შემტან პირს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში.

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე

ნ.ელიეშვილი